

“De beste raadsleden vind je op straat”

Met de gemeenteraadsverkiezingen in de aantocht, interviewden onze redactieleden Inge de Jong en Jaap Terpstra GroenLinks raadslid Imane Nadif, Statenlid Nadja Siersema-Orsel, kandidaat Iris Brouwer-Vink, en wethouder Esmah Lahlah, allen kandidaat voor de gemeenteraad.

Polarisatie, corona en het verhardende debat. Als je de krantenkoppen mag geloven, zijn dit de thema's in politiek Nederland. Maar schijn bedriegt, zo weet Imane Nadif, gemeenteraadslid voor GroenLinks in Amsterdam. Achter de headlines schuilt het échte politieke werk. Het levert misschien geen sexy voorpagina op, maar het is wél wat politiek is, aldus Imane. “De beste raadsleden vind je op straat.”

Inge de Jong

Imane Nadif (35) is gemeenteraadslid in Amsterdam voor GroenLinks. Sinds drieënhalve jaar is ze verantwoordelijk voor-hou je vast-de portefeuilles circulaire economie, duurzaamheid, economische zaken, deelnemingen, luchthaven, kunst & cultuur, vastgoed en monumenten. Dat is evenveel werk als het klinkt, maar Imane geniet met volle teugen. “Ik zit er helemaal in,” vertelt ze vanuit haar woonkamer in Amsterdam Noord.

deed vrijwilligerswerk, onder andere met duurzaam ondernemerschap in de buurt, mantelzorgers en vluchtelingen. Maar het politieke vuur werd aangewakkerd door haar dochter. “Toen ze zes was, werd ze opeens bang dat ze het land uit moest,” vertelt Imane. “Dat had ze Geert Wilders op tv horen zeggen.” Imane heeft Marokkaanse roots en werd door de vraag van haar dochter aan het denken gezet. “Ik realiseerde me dat ik zelf wat kon doen,” legt ze uit. Ze ging op onderzoek uit en las alle verkiezingsprogramma's. Uiteindelijk vond ze in GroenLinks haar partij. “Binnen GroenLinks stelt iedereen zichzelf steeds twee vragen: wat kunnen we doen aan een duurzame samenleving en hoe zorgen we ervoor dat iedereen daarin wordt meegenomen?”

Verharding en bedreiging
Imane's entree in de politieke arena ging niet zonder kleerscheuren. Online haat en doodsb bedreigingen nemen al jaren toe en bleven ook

het is niet acceptabel, het is niet normaal. Want dat is het niet.”

Voorbeeldfiguren en reality tv
Steun komt voor Imane niet alleen uit Den Haag. “Ik ben enorm geïnspireerd door collega's zoals Maaikje Ballieux van gemeente Haarlemmermeer,” vertelt ze. “We werken veel samen om de groei van Schiphol tegen te gaan en ik ben onder de indruk van haar dossierkennis en doortastendheid.” Ook noemt ze Serpil Ates, raadslid in Den Haag. “De beste raadsleden vind je op straat,” vertelt Imane. “Collega's zoals Maaikje en Serpil begrijpen dat, ze staan dichtbij de mensen. Dat is precies hoe ik mijn werk ook wil doen.”

Raadswerk mag Imane dan op het lijf geschreven zijn, het is hard werken. “Vergaderingen duren soms van 1 uur 's middags tot middernacht,” legt ze uit. Daarna in slaap komen is lastig, zo merkte ze al snel. Haar oplossing? “Reality tv!” lacht Imane. “Dan hoeven mijn hersenen heel even niets te doen.” Ook een goede kop thee behoort tot haar ontspanningsprogramma. Dan slapen en de volgende dag de straat weer op. Ze zou het niet anders willen. ●

‘Racisme in de Tweede Kamer is onacceptabel.’

“Het grootste deel van mijn werk gaat over beleid en daar kan ik helemaal induiken.” Als voorbeeld noemt ze aandeelhouderschap, een thema dat een enorme impact heeft op onderwerpen die de voorpagina's wél halen. Duurzaamheid, bijvoorbeeld. “Als aandeelhouder heb je een stem,” legt Imane uit. “Daarom is het belangrijk dat we als gemeente Amsterdam aandelen hebben in Schiphol. Dankzij deze medezeggenschap kunnen we ook binnen de organisatie onze stem laten horen.”

Politiek vuur

Imane was altijd al maatschappelijk betrokken. Ze werkte in de zorg en

haar niet bespaard. “De eerste keer dat het gebeurde was bizar,” vertelt ze. Het ging over Schiphol en haar deelname aan een demonstratie. Imane kreeg een storm aan online kritiek over zich heen. Aangifte doen was een naar proces en de plotselinge eenzaamheid overviel haar. Bij de meest recente bedreiging ging het om haar steunbetuiging aan Koerdische vrouwen. Deze verharding ziet ze niet alleen in de maatschappij, ook in de politieke arena wordt het debat vaak pijnlijk persoonlijk. Daarom was ze blij toen Jesse Klaver zich begin dit jaar fel uitsprak tegen racisme in de Tweede Kamer. “Dat deed me enorm goed,” vertelt Imane. “Hij zei er mee:

Imane Nadif
(eigen foto)

‘Meer vertrouwen in de lokale politiek’

Nadja Siersema-Orsel is Statenlid in Groningen en staat op plaats twee van de kandidatenlijst van GroenLinks Stadskanaal. Vier jaar geleden lukte het net niet om als GroenLinks in de gemeenteraad te komen. De partij kwam toen vijftien stemmen tekort voor een zetel. Mocht ze met voorkeursstemmen worden gekozen, dan zal Nadja de raadszetel innemen en stopt ze als Statenlid.

Jaap Terpstra

Hoe ben je in de politiek terecht gekomen?

Ik heb van jongs af aan iets met politiek. Mijn moeder was al politiek actief als Statenlid en ik heb veel van haar meegekregen. Vanaf mijn zeventiende ben ik lid van GroenLinks. Actief zijn, dat had mijn oma ook. Zij was in haar tijd vooral actief in het sturen van kritische brieven naar kranten om haar mening te geven over onrecht. Best wel speciaal in die

was ik wel kerkelijk lid en zat ik als kind op een christelijke basisschool. Wat mij vandaag de dag enorm inspireert zijn de gesprekken met mensen tijdens werkbezoeken. Onlangs heb ik het boek gelezen van Bregman, ‘de meeste mensen deugen’. Bregman geeft aan dat we van nature niet slecht zijn, maar dat we dat alleen denken en ons daarom zo gedragen. Maar de praktijk is vaak anders. We zien dat de maatschappij zich verhardt, ook hier in het noorden.

Doordat de landelijke overheid vele beloftes maakt en die vervolgens niet nakomt betreffende de aardbevingsproblematiek, zijn veel Groningers boos op de overheid, op de landelijke, maar ook op de lokale overheid. Er wordt niet geluisterd naar de bewoners hier, maar sommige beslissingen worden doorgedrukt. Ook hier kennen bewoners de namen van de lokale politici en wethouders meestal niet. Ze weten ook vaak niet de weg die ze moeten bewandelen als ze bijvoorbeeld iets in hun wijk willen veranderen.

Nadja Siersema-Orsel (eigen foto)

Onze werkbezoeken delen we op de sociale media. Dat is belangrijk, omdat je zo laat zien dat je de bewoners serieus neemt.

We zitten hier vlakbij Duitsland en als GroenLinks afdelingen hebben we goede contacten met de Duitse Grünen. We helpen elkaar met flyeren als er verkiezingen zijn, zij komen hier en wij daar. Een of twee keer per jaar hebben we een gezamenlijke vergadering. Sommige problemen stoppen niet bij de grens.

Wat zijn je hobby's?

Het is belangrijk om de positie van vrouwen hier in dit gebied te versterken en daarom heb ik samen met anderen het platform ‘Oost Groninger Vrouwen’ opgericht. Nu is het de tijd dat de vrouwen in Oost-Groningen uit de schaduw stappen. Het mag wel een stapje harder met de emancipatie. In mijn vrije tijd luister ik regelmatig naar de muziek van Queens of the Stone Age. Dat zijn momenten om even dingen los te laten, want dat is soms echt wel nodig. ●

‘We zien dat de maatschappij zich verhardt, ook hier in het noorden.’

tijd, waarin geacht werd dat vrouwen zich niet te veel met politiek moesten bemoeien. Zij heeft ons allen altijd gestimuleerd om zelf actie te ondernemen en om mijn eigen weg te kiezen. Blijf vooral niet aan de zijkant staan! Af en toe hebben we in de Provinciale Staten een bijeenkomst met als voertaal het Gronings. Dat ben ik dan met mijn oma aan het voorbereiden. Heel mooi om dat samen te doen.

Religie speelt voor mij niet zo'n grote rol in mijn werk als politica. Vroeger

Hoe kun je dit verbeteren en hoe krijg je meer vertrouwen in de lokale politiek?

Wat ik nu doe en wat ik ook in de toekomst veel zal doen is op werkbezoek gaan. Ik merk dat de mensen dat op prijs stellen, bijvoorbeeld de bezoeken aan de boeren. Zij zijn de mensen van de praktijk en kunnen goed aangeven waar ze tegenaan lopen. Wij als politici worden geacht belangrijke besluiten te nemen. Daarom gaan we vaak in het voorstadium al op werkbezoek. Je moet vertrouwen hebben in de mensen die het vak uitoefenen.

‘Samenwerken en verbinden’

Iris Brouwer-Vink (36) staat op plaats twee op de kandidatenlijst van GroenLinks Lelystad. Ze heeft een aantal jaren politieke ervaring opgedaan als duo-raadslid en wil nu de stap zetten naar gemeenteraadslid. Ze wil in de komende jaren de focus leggen op samenwerking en zoekt verbinding op inhoud. Collega's noemen haar inspirerend en collegiaal.

Jaap Terpstra

Iris Brouwer-Vink (eigen foto)

Iris is al lange tijd politiek actief en noemt zichzelf ‘een politiek dier’. Ze wil zich actief inzetten en niet aan de zijlijn staan. “Ik heb politicologie gestudeerd aan de universiteit van Amsterdam en was toen nog niet actief in de politiek. Ongeveer tien jaar geleden heb ik de eerste stappen gezet, na een afdelingsvergadering van GroenLinks. Er was een vacature bij het afdelingsbestuur en dat heb ik toen gedaan. Heel interessant en leuk om met partij- en stadsgenoten samen te werken. Mijn baan, een jong gezin en vrijwilligerswerk namen mijn tijd in beslag. Alles op zijn tijd.”

‘Je kunt echt wat doen.’

Een paar jaar geleden besloot ze de volgende stap te nemen: fractie-assistent (of duo-raadslid) om zo haar steentje bij te dragen binnen de gemeenteraadsfractie. Dit doet ze nog steeds. “Het is prachtig om te doen en verder probeer ik contacten te leggen en te versterken met de andere lokale politieke partijen van zowel links als rechts. Daar wil ik in de komende raadsperiode mee doorgaan. Met de volgende onderwerpen wil ik verder aan de slag: inclusiebeleid, want dat ontbreekt hier helaas nog steeds, de aanpak van discriminatie en het armoede- en jeugdbeleid. Daarnaast wil ik ook tijd besteden aan werkbezoeken. Juist de ontmoetingen en

gesprekken met Lelystedelingen buiten het stadhuis zijn zeer waardevol en nodig. Het is ook zeker een manier om het vertrouwen in de lokale politiek te herstellen. Dat is wel nodig, want op dit moment is de politieke arena in Lelystad erg versnipperd en zijn de verhoudingen tussen de politieke partijen niet altijd goed.”

Religieuze achtergrond

Over de rol van haar religieuze achtergrond, vertelt Iris het volgende: “Ik ben opgegroeid in een gezin waarin geloof en kerk nauwelijks een rol speelden. Mijn moeder is niet gelovig opgevoed. Mijn vader heeft nadrukkelijk afstand genomen van kerk en geloof. Zelf ben ik als kind een of twee keer met mijn opa in de kerk geweest. Wel kreeg ik op de openbare basisschool facultatief godsdienst. Dat deden mijn ouders bewust, omdat ze het belangrijk vonden dat ik kennis meekreeg van religie en levensbeschouwing. Toen ik als tiener een bewuste keuze maakte voor het christelijk geloof, was dat wel even wennen voor mijn ouders. Ze hebben mijn keuze geaccepteerd en er is sprake van wederzijds respect. Geloof is voor mij belangrijk. Ik kom oorspronkelijk uit een confessionele kerk en daar zitten vele ChristenUnie stemmers. Op een aantal onderwerpen werken wij als GroenLinks goed samen met deze partij in Lelystad, zoals klimaat en sociaal beleid, maar ideologisch verschillen we. Ik herken deze verschillen heel goed, juist omdat

ik afkomstig ben uit die hoek. Mijn religieuze overtuiging is van mezelf. Nooit zal ik mijn overtuiging willen opleggen aan een ander. Iedereen heeft een bepaalde levensovertuiging. Die neem je mee in je leven. Hoe je handelt wordt daardoor beïnvloed. Voor mij betekent mijn werk in de politiek dat ieder mens waardevol is en potentieel heeft, dat door God aan iedereen gegeven is. Dit is een belangrijke drijfveer om politiek actief te zijn, om aan ieder mens recht te doen.”

Inspiratie

Ook haalt Iris inspiratie uit andere mensen. “Een tijd geleden las ik een interview met Gerdi Verbeet van de PvdA en wat ze daarin zei vond ik erg interessant en verfrissend en ook een beetje op mij van toepassing. Ze gaf aan dat je op latere leeftijd, als je kinderen groter zijn, nog best een politieke carrière kan starten. Voor mij was dat een rustgevende gedachte. Als er verder een persoon is die mij inspireert, dan is dat mijn vader, vooral als het gaat om maatschappelijke betrokkenheid in je omgeving, het opkomen voor rechten voor ieder mens en niet je ogen sluiten bij onrecht. Dit alles heb ik van mijn vader meegekregen in mijn opvoeding.”

Drijfveer

“Tijdens mijn werkstage in Oost-Jeruzalem en Nablus maakte ik kennis met de verhoudingen daar tussen bevolkingsgroepen en dat was best wel pijnlijk om te zien. Ik kreeg de kans om daar via een kerkelijke organisatie aan de slag te gaan. Wat ik daar zag, was triest. Groepen die niet of nauwelijks met elkaar contact hebben en elkaar wantrouwen. Een situatie die al zoveel generaties aan de gang is en helaas gewoon doorgaat. Toen ik daar weg ging, ging ik niet echt weg met een positief gevoel. Maar het maakte mij er wel bewust van dat je onrecht nooit mag accepteren en dat je echt wat kan doen, in mijn geval nu als politicus.” ●

‘Een stip op de horizon’

Esmah Lahlah (42) doet in 2022 voor de eerste keer mee met de gemeenteraadsverkiezingen voor GroenLinks in Tilburg. Daarvoor werkte ze als wethouder, zonder verbonden te zijn aan een politieke partij. Een bijzondere situatie, die lange tijd goed bij haar paste. Maar wie overal een beetje bij hoort, is nergens thuis. Esmah: “Ik wilde ergens bij horen, wortel schieten. Dat verbaasde me enorm.”

Inge de Jong

Esmah Lahlah heeft er een bijzondere week opzitten. Na een lange voorbereiding opende op 25 januari eindelijk de tussenvoorziening in Tilburg. Hier verblijven statushouders die nog geen woning hebben toegewezen, maar zo wel aan hun inburgering kunnen beginnen. “Twee vliegen in één klap,” aldus Esmah. Zo komen er meer plekken vrij in AZC’s en kunnen statushouders een leven in Nederland gaan opbouwen. Het project kenmerkt Esmah’s manier van werken: praktisch, en gefocust op het behalen van kleine successen waardoor mensen perspectief krijgen. Esmah: “Je hebt een stip op de horizon nodig. Zonder die stip is het niet te doen.”

Esmah Lahlah (eigen foto)

De bijstand

Esmah is nieuw bij GroenLinks, maar Nederland kent haar al langer. In 2021 kreeg ze nationale bekendheid door een maand in de bijstand te leven. “Hoewel dat natuurlijk nooit hetzelfde voelt als echt langdurig in de bijstand zitten,” legt ze uit. “Ik wist dat het weer voorbij zou gaan, maar zonder perspectief is het niet te doen. Je hebt een stip op de horizon nodig.” Die stip, daar wil ze zich voor inzetten.

Als je een probleem zoals armoede wilt oplossen, moet je eerst uitvinden waar dat probleem vandaan komt. Die zoektocht is een rode draad door Esmah’s leven. Ze is ontwikkelingspsychologe van origine en werkte jarenlang met slachtoffers van huise-

‘Beleid krijgt vorm in de uitvoering.’

lijkweld. “Ik heb onderzoek gedaan naar de invloed van huiselijk geweld op jeugdcriminaliteit,” vertelt ze. “Dat thema houdt me zo bezig. Geweld wordt van generatie op generatie doorgegeven en dat werkt met armoede vaak net zo. Hoe graag je het ook wilt veranderen, vaak slagen mensen er door allerlei omstandigheden niet in om het patroon te doorbreken.”

Uitvoering

In de zoektocht naar oplossingen is Esmah praktisch. “Beleid krijgt vorm in de uitvoering,” zegt ze. “Het is de taak van de politiek om kaders te scheppen waarbinnen professionals de vrijheid kunnen nemen om mensen te helpen.” Ze neemt haar eigen gemeente als voorbeeld. “In Tilburg geven we iedereen met een uitkering tegenwoordig een coach. Die kijkt dan waarmee iemand de eerste stappen naar bestaanszekerheid kan zetten.”

En die stappen leiden niet altijd naar werk. “Werk is niet voor iedereen haalbaar,” legt Esmah uit. “Scholing of vrijwilligerswerk kan ook een doel zijn.”

Soms gaat bestaanszekerheid zelfs om de letterlijke stap naar buiten. “Er kwam laatst een coach bij een vrouw thuis die gezondheidsklachten had en erg eenzaam was,” vertelt Esmah. “Hij noemde haar naam, die ze al maanden niet had gehoord. Het raakt me als ik zulke verhalen hoor. Daarom is contact maken ook zo belangrijk. Soms is dan de allereerste stap dat je aan iemand vraagt: ‘hoe gaat het nou met je?’ Samen zijn ze naar het wijkcentrum gegaan. Het gaat nu een stuk beter met haar.”

Waardevol

Vanuit GroenLinks gaat Esmah aan de slag met een breed portfolio. Naast armoedebestrijding is het klimaat haar grote peiler. En helemaal los staan die thema’s niet. “De aarde wordt warmer, mensen worden armer,” zegt Esmah. “De tweedeling tussen mensen wordt groter.” Aan die ongelijkheid wil ze wat doen. “Ik wil ervoor zorgen dat iedereen de kansen krijgt om te worden wie hij of zij in essentie is. En dat is niet hetzelfde als alles kunnen worden wat je wilt.” Esmah legt uit: “Het leven is niet maakbaar en niet iedereen maakt de stap naar de arbeidsmarkt. Maar iedereen heeft talenten en het is aan ons allemaal om die talenten een plek te geven. Je kunt op je eigen manier ontzettend waardevol zijn en daar wil ik ruimte voor maken.” ●